

vistes til Behandling først i det juridiske Udvalg og senere til Militærkommissionen, hvis Flertal var af den Formening, at Forbud mod Eksport og Import af de for Gaskrig nødvendige Stoffer og Apparater ikke vilde være tilstrækkeligt til at hindre Anvendelsen af Giftgas o. lign. i fremtidige Krige, dels fordi man ikke derved afskar de producerende Stater fra at bruge saadanne Stoffer, dels fordi der rejste sig praktiske Vanskeligheder ved at gennemføre en virkelig Kontrol med deres Forhandling. Kommissionen foreslog derfor Spørgsmaalet om Forbud mod Brug af Giftgas og bakteriologiske Krigsmidler forelagt for en særlig Conference.

I Konferencens Generalkommission udtalte den amerikanske Førstedelegerede derefter Ønsket om, at man kunde enes om i Forbindelse med Vaabenhandelskonventionen at oprette en Protokol af væsentlig samme Indhold som den Bestemmelse, der indeholdes i den den 6. Februar 1922 paa Washingtonkonferencen afsluttede Traktat vedrørende Brugen af Undervandsbaade og giftige Gasarter. Samtidig indbød han paa de Forenede Staters Regerings Vegne til snarest muligt at mødes til en Conference i Washington til Løsning af denne Sag. Den franske Delegation sluttede sig til det amerikanske Ønske om Oprettelse af en særlig Protokol. Forhandlingen resulterede i, at man besluttede straks at oprette en saadan. Paa Forslag af Polen udtraktes Protokollen til ogsaa at omfatte bakteriologiske Krigsmidler.

I Protokollens Indledning henvises først til den almindelige Verdensopinion, der fordømmer Brugen af giftige Gasarter m. m. Dernæst henvises der til, at Brugen er forbudt i Traktater, hvormed sigtes til den ovennævnte i Washington den 6. Februar 1922 undertegnede Traktat vedrørende Brugen af Undervandsbaade og Giftgas og endvidere til Art. 23 i det paa Haagerkonferencerne i 1899 og 1907 vedtagne Landkrigsreglement, der bl. a. forbyder at anvende Gift eller forgiftede Vaaben og Vaaben, Projektiler eller Stoffer, som efter deres Natur foraarsager unødvendige Lidelser, til den paa Haagerkonferencen i 1899 vedtagne Deklaration, der forpligter de kontraherende Magter til ikke at bruge Projektiler, hvis eneste Øjemed er at udbrede kvælende eller giftige Luftarter, og til Fredstraktaternes herenhørende Bestemmelser.

Selve det i Protokollen indeholdte Forbud, der skal anerkendes som udgørende en Del af Folkeretten, gælder for de kontraherende Parter, »for saa vidt de ikke allerede er Parter i Traktater, der forbyder denne Brug«, hvilket indsattes af Hensyn til de Magter, der havde undertegnet Washingtontraktaten af 6. Februar 1922, som, hvis denne Overenskomst var traadt i Kraft — grundet paa de deri indeholdte Bestemmelser angaaende Undervandsbaade blev den ikke ratifi-